٦

شپږ اصول

مؤلف

شیخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب

-رحمه الله-

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام
جمعية الربوة
رواد الترجمة
المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900
ceo@rabwah.sa
P.O.BOX: 29465
RIYADH: 11557
www.islamhouse.com

د الله په نوم سره (پیل کوم) چې ډېر زيات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی.

تر ټولو عجيبه، او د زورور پاچا پر توان سترې دلالت کوونکې نخښې هغه شپږ اصول دي چې الله تعالى عوامو ته دومره ښې روښانه کړي دي، چې د چا په ګمان کې هم نه راځي، بيا لدې وروسته هم له ډېرو کمو خلکو پرته د نړۍ ډېر هوښياران او د بنيادمو عاقلان په کې غلط شوي دي.

لومړی اصل

دین يوازې الله لره خالص کول چې شريک نه لري، او د دې د ضد بيانول چې له الله سره شريک نيول دي، او اکثريت قرآن کريم له بېلا بېلو لارو دا اصل

په داسې ژبه بیانوي چې د عوامو هغه تر ټولو غبي هم پرې پوهېږي، بیا چې اکثریت امت هغسې شو څنګه چې دی، شیطان ورته اخلاص د نېکانو په کم ګڼلو او د هغوی په حقونو کې د تقصیر کولو په بڼه څرګند کړ، او له الله سره شرک یې ورته د نېکانو او د هغوی د پیروانو د محبت په شکل کې څرګند کړ.

دویم اصل:

الله په دین کې پر یووالي امر کړی او له بېلتونه یې په هغه کې منع کړې، الله دا (خبره)تر دومره حده بیان کړې ده چې عوام پرې پوهېږي، او موږ یې له دې منع کړي یو چې د هغو خلکو غوندې شو چې له موږ مخکې سره بېل شول او اختلاف یې وکړ نو هلاک شول، او دا یې یاده کړې ده چې هغه مسلمانانو ته دین کې پر یووالي امر کړی او له تفرق

څخه يې په کې منع کړې دي، او دا نور هم له هغه څه ښه څرګندېږي چې په دې اړه د خلکو ژبو عجيب او غريب شيان ويلي دي. بياخبره تر دې ورسېده، چې د دين په اصولو او فروعو کې اختلاف علم او ديني پوهه شوه، تر دې چې دين کې د يوو الي خبره کوونکی يوازې زنديق او لېونی وبلل شو.

درېيم اصل:

بشپړ يووالى په دې کې دى چې د هغه چا خبره واورو او ومنو چې پر موږ مشر شوى دى، اګر که حبشي مريى وي، الله دا خبره په کافي شافي ډول بيان کړې ده، چې هم يې شرعا بيان کړې او هم يې د هغې اندازه ښودلې ده، بيا دا اصل داسې شو چې ډېرى هغه خلک ترې ناخبره وو چې د علم دعوه يې کوله، نو عمل به پرې څنګه وي؟.

څلورم اصل:

د علم او علماوو او فقهې او فقهاوو بيان، او د دې بيان چې څوک علماء نه دي خو هسې يې ځانونه د هغوى په څېر کړي دي، او الله پاک دا اصل د البقرې

سورت په لومړیو کې ښه روښانه کړی دی، فرمايي: **(ای د اسرائیل (یعقوب) خبلخانې! (تاسو خو لږ) زما نعمتونه در یاد کړئ هغه چې در پېرزو کړي مې دي او ما سره کړې وعده پوره کړئ تر څو تاسو سره په وعده وفا وکړم).** " [البقرة سورت، ۴۰ آیت].

تر دې قول پورې يې: **(ای داسرائیل اولادې(بیا هم زماهغه نعمتونه در یادکړئ چې پر تاسو مې پېرزو کړل او دا چې په ټولو خلکو مې غوره وګرځولئ).** "[البقرة سورت، ۴۷ آیت].

دا په هغه څه نور هم واضحېږي چې سنتو کې يې په اړه ډېرې روښانه څرګندونې راغلې دي او بې سواده غبیان هم پرې پوهېږي. بیا دا نا اشنا شی وګرځېد، بدعتونو او بې لاریو ته د علم او فقهې نوم ورکړل شو او د دوی لوی کار حق او باطل سره ګډول وو. او هغه علم چې الله پر خپلو بندګانو فرض کړی، د هغه ستاینه د زندیق او لېوني کار شو، او هغه سړی فقیه او عالم ګڼل کېده، چې له دې علمه

انکار وکړي، دښمني يې وکړي او هغې نه په ځان ساتنه او منع کولو کې تصنيف وکړي.

پنځم اصل:

د الله سبحانه وتعالى له لوري د خپلو دوستانو بيان او د دوی او د هغو خلکو تر منځ بېلتون چې دوی سره مشابهت کوي خو په اصل کې د الله دښمنان او منافق او فاجر خلک دي، په دې کې يوازې د آل عمران سورت يو آيت بس دی چې دا دی: **(ورته وايه که په رښتيا الله سره مينه کوئ نو زما (خبره) منئ، الله به هم درسره مينه وکړي)**. "[آل عمران سورت، ۳۱ آيت]

او بل د المائدې سورت يو آيت چې د الله جل جلاله دا قول دی: **(ای مومنانو! په تاسو کې چې څوک له خپله دينه وګرځېږ نو ژر به الله داسې خلک راولي چې الله ته ګران وي او الله هغوی ته ګران وي).** "[المائدة سورت، ۵۴ آيت]

او د یونس سورت یو آیت چې د الله عز وجل دا قول دی: **(واورئ! یقینا څوك چې د الله دوستان دي پر هغوی نه څه وېره شته او نه خپه کېږي). "**[یونس سورت، ۶۲ آیت].

بیا دا اصل د ډېری هغو خلکو په نزد چې د علم دعوه کوي، ځان له ټولو خلکو ډېر په سمه لار بولي او ځانونه د شریعت ساتونکي بولي داسې شو، چې د الله ولیان باید هرومرو د رسولانو پیروي پرېږدي او که چا دا پیروي وکړه نو هغه له ولیانو څخه نه دی، دغه راز جهاد باید پرېږدي او که چا جهاد وکړ نو هغه ولي نه دی، دغه راز ایمان او تقوا باید پرېږدي، نو که چا ایمان او تقوا ټینګ کړل هغه له اولیاوو څخه نه دی، پاکه ربه موږ تا نه بخښنه غواړو، بې شکه ته د دعا اورېدونکی یې.

شپږم اصل:

د هغي شبهې رد چې شيطان د قران او سنت په ترک او د ببلا ببلو او مختلفو رأيو او نفسي غوښتنو په پيروۍ کې ايښې ده، او هغه دا چې پر قران او سنت يوازې مجتهد مطلق پوهيږي او مجتهد دې ته وايي چې داسې داسې صفتونه په کې وي، داسې صفتونه چې ښايي په ابوبکر او عمر کې هم تول پيدا نه شي. نو که انسان داسې نه وي نو حتما او بې له شک او اشکاله دې له دې دواړو مخ واړوي، او څوک چې په سمې لار پسې ګرځي نو هغه زنديق او يا لېونی دی ځکه په دې دواړو پوهېدل سخت دي.

نو الله لره حمد او پاکي ده چې الله څومره ډېره دغه خبره روښانه کړې ده، هم شرعا او هم د اندازې له مخې، هم د پیدایښت او امر له مخې، چې دا لعنتي شبهه یې له څو وجوهو رد کړې ده، تر دې چې د عامه ضرورتونو تر حده رسېدلې، خو ډېرى خلک نه پوهېږي. "(د هغوى په زیاترو باندې (د عذاب) خبره ربښتیا شوې ده نو (اوس) دوى ایمان نه راوړي (7) بې شکه موږ یې په غاړو کې ځنځیرونه وراچولې چې تر زنو پورې یې دي نو سرونه یې نبغ پاتې دي (8)او د هغوى مخې ته مو هم دېوال جوړ کړى او تر شا یې هم دېوال او پرده مو پر (سترګو یې) اچولې نو (اوس) هغوى څه نهویني (9) او پر دوى برابره ده که ته یې ډاروې یا یې نه ډاروې هغوى خو ایمان نه راوړي (10) ته خو ایله هغه څوك ډارولاى شې چې په دې نصیحت پسې روان وي او په غیبو له رحمانه وېرېږي نو هماغه ته د بخښنې او پتمن اجر زېرى ورکړه)." [یس سورت: 7 - 11 آیتونه]

پای.

والحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم تسليمًا كثيرًا إلى يوم الدين.